

هیچ کارمندی اخراج نخواهد شد

فاطمه مهاجرانی، سخنگوی دولت در گزارش تلویزیونی خود در رابطه با مصوبات و اقدامات دولت در خدمت‌رسانی به مردم، درباره وضعیت اشتغال کارکنان دولت اظهار کرد: «در شرایطی که به دنبال کوچک‌سازی بدنه دولت هستیم، باید گفت که کوچک‌سازی دولت جزو تکالیف برنامه دولت در برنامه هفتم توسعه است و در ماده ۱۰۵ این برنامه به صورت مشخص به این موضوع توجه شده است.» وی تأکید کرد: «در راستای ارتقای بهره‌وری و استفاده از نیروی انسانی شایسته، هیچ کارمندی تعدیل یا اخراج نخواهد شد، حقوق کارکنان کاهش پیدا نخواهد کرد، بلکه تأکید بر این است که نیروی انسانی مناسب در جایگاه مناسب با توجه به ویژگی‌های تحصیلی و شخصیتی خود بتواند خدمت شایسته ارائه دهد.»

مجلس از تفویض اختیارات به استانداران استقبال می‌کند

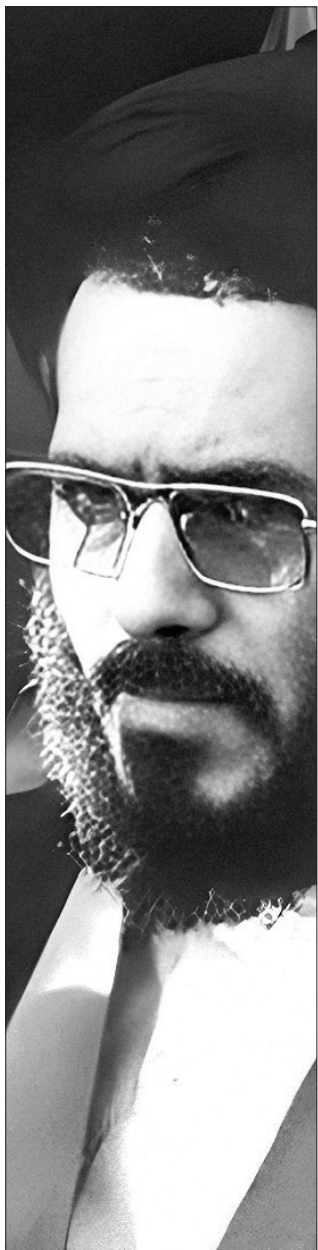
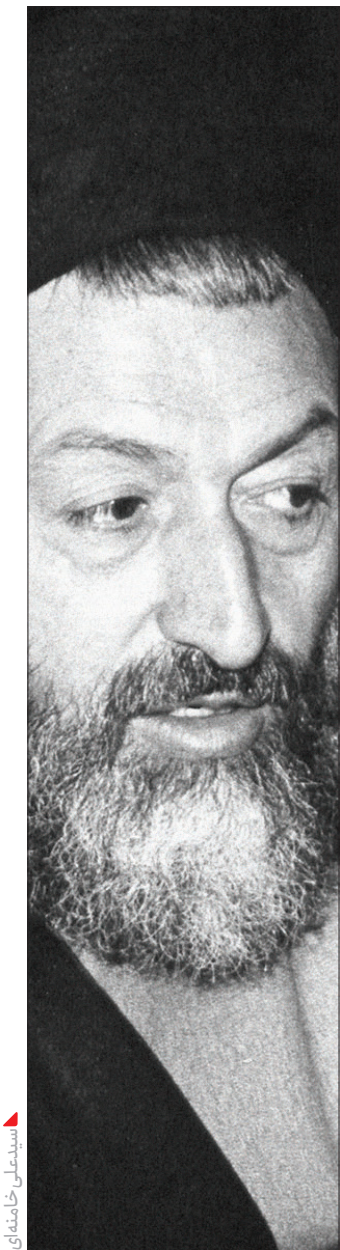
محمّد صالح جوکار، رئیس کمیسیون امور داخلی کشور و شوراهای در مجلس شورای اسلامی در خصوص تفویض اختیارات به استانداران گفت: «در خصوص تفویض اختیارات دولت به استانداران، مجلس از این امر استقبال می‌کند. اما چند شرط نیز دارد. محاسن تفویض اختیارات به استانداران این است که تمرکززدایی در تصمیم‌گیری‌ها در سطح کشور صورت می‌گیرد.» وی در ادامه اظهار کرد: «به هر استان این اختیار داده می‌شود تا در خصوص موضوعاتی که مربوط به آن استان است و مسائل بومی استان، خودش تصمیم‌گیری کرده و در مسیر اجرا گام بردارد.» جوکار در ادامه تأکید کرد: «این سیاست می‌تواند منجر به رقابت‌های جدی در پیشبرد برنامه‌های استانی در بین استان‌ها شود. از طرف دیگر می‌تواند مطلوبیت جدی در اجرای برنامه‌ها با توجه به توانمندی‌ها و ظرفیت‌های استان‌ها ایجاد کند.»

پاسخ کوبنده در دفاع از ایران

ستادکل نیروهای مسلح با صدور بیانیه‌ای به مناسبت فرارسیدن سی‌دهم آبان‌ماه روز ملی مبارزه با استکبار جهانی، بیانیه‌ای صادر کرد. در بخشی از این بیانیه آمده است: «دشمن، خود به خوبی می‌داند که در اثر ضربات دردناک و سیلی‌های محکم و پیاپی در جنگ تحمیلی ۱۲ روزه و به دلیل انسجام و همبستگی ملت ایران، آمادگی نیروهای مسلح و به خصوص اراده الهی رهبر معظم انقلاب اسلامی امکان تعدی مجدد را از دست داده است و می‌کوشد تا ملت مقاوم ایران را در وضعیت تعلیق «نه جنگ و نه صلح» قرار دهد.» در ادامه آمده است: «فرزندان شما در نیروهای مسلح دست در دست یکدیگر و متحد در دفاع از حرم شریف ایران زمین، استوارند و با چشم‌های بیدار و انگیزه پولادین برای مقابله با هرگونه خطا از سوی دشمن وارد آوردن ضربه‌ای که کیان رسوای صهیونیستی را بر باد دهد، آماده پاسخ به هر نوع نگاه حرام به سرزمین کشور عزیزمان ایران، هستند.»

ادامه سرمقاله

به همین دلیل بود که چین برای رقابت واقعی راه اقتصاد را انتخاب کرد و امروز در وضعیتی قرار دارد که تولیداتش و حتی بخشی از فن‌آوری آن در حال پیشی گرفتن از آمریکا است. بنابراین، بعید است که این استراتژی برای به زانو درآوردن چین کارایی لازم را داشته باشد. مسئله امروز ما بیش از اینکه چنین مجادله و یا مسابقه تسلیحاتی میان آمریکا با چین یا روسیه باشد؛ وضعیت خودمان در ایران است. اگر اتحاد جماهیر شوروی نتوانست این مسیر را تا پایان ادامه دهد، کشورهایی مثل ما به مراتب قادر نخواهند بود که حتی وارد این میدان هم بشوند. فراموش نکنیم که شوروی پیش از آمریکا، ماهواره با سرنشین به مدار زمین فرستاده بود. در شوروی، نبرد واقعی برای مردم، رقابت تسلیحاتی با آمریکا نبود؛ بلکه نبرد میان تلویزیون رسمی یا یخچال بود که اولی چیزهایی را نشان می‌داد که در شوروی هست و دومی همه آن ادعاها را تکذیب می‌کرد.

رازهای تسخیر

تاریخ
سیاست

آرایش نیروهای سیاسی در زمان حمله به سفارت آمریکا

ما در مقابل یک عمل انجام‌شده‌ای قرار گرفته بودیم که امام نیز بعد از رویت اسناد و مدارک دخالت‌های آمریکا در اوضاع داخلی ایران، آن را تأیید کرده بودند. (پایگاه اطلاع‌رسانی خانه موزه آیت‌الله‌هاشمی‌رفسنجانی ۱۸ شهریور ۱۳۸۷) «این متن بخشی از خاطرات هاشمی‌رفسنجانی تصویری از وضعیت آن روزهای ایران است. قریب به ۹ ماه از پیروزی انقلاب اسلامی و ۷ ماه از تعیین جمهوری اسلامی به عنوان نظام ایران گذشته، کشور هنوز در مراحل اولیه تثبیت نظام است، مجلس خبرگان قانون اساسی در حال برگزاری است و این به معنای آن است که بزرگان نظام مشغول تدوین و بررسی قانون اساسی هستند. در چنین شرایطی خبر از آن می‌شود که شاه برای درمان به آمریکا رفته است و همین جرقه اولین برنامه‌ریزی‌ها از سوی دانشجویانی که بعد از آن خود را پیرو امام می‌نامند را می‌زند. برنامه‌ای که به ادعای برنامه‌ریزان آن قرار بود ۴ تا حداکثر ۷ روز ادامه پیدا کند اما در نهایت ۴۴ روز به طول می‌انجامد. در این زمینه سیدمحمد موسوی خوئینی، رهبر معنوی دانشجویان پیرو امام در اشغال سفارت آمریکا و دبیرکل مجمع روحانیون مبارز در دیداری که در سال ۱۳۸۹ با شورای عمومی انجمن اسلامی دانشجویان دانشگاه تهران و علوم پزشکی تهران داشت، به وضعیت آن روزها اشاره کرده و داستان را اینگونه تعریف می‌کند: «به هر حال انقلاب پیروز شد. دولت آمریکا تا دیروز شاه را دست‌نشانده خود در ایران داشت که منافع آمریکا را در ایران و در منطقه تأمین می‌کرد، حال مردم ایران انقلاب کردند و خارجی‌ها و به خصوص آمریکا بهتر از هر کس دیگری می‌دانستند که این انقلاب به هیچ‌وجه موهن کمک هیچ دولت خارجی نبوده است... با توجه به پیروزی انقلاب، آمریکایی‌ها هم باید پیروزی انقلاب را به مردم تبریک می‌گفتند... اما این کار را نکردند و هر روز شروع به غوغاآفرینی در نقطه‌ای از کشور کردند. بعد از پیروزی انقلاب هر روز درگیری بود... مردم با همه وجود در این بیست و چند سال (از کودتای ۲۸ مرداد ۱۳۳۲) آمریکایی‌ها را شناخته بودند و فکر می‌کردند این اتفاقات در ایران نمی‌تواند زیر سر آمریکا نباشد. بعد از تسخیر لانه و انتشار اسناد هم کاملاً مشخص شد که اینها در آنجا دائم در حال طراحی برای شکست انقلاب و برگرداندن شاه بوده‌اند. نکته دیگر هم این بود که دولت موقت هم دولتی نبود که با این نسل

اکثریت و محمد حسین بنی‌اسدی، دبیر کل نهضت آزادی، موضوع اشغال سفارت مطرح شد (آبان ۱۴۰۳) و اصغرزاده گفت: «البته که آمریکا از زمان اشغال سفارت دیگر فضا را کنترل نکرد. هزاران اتفاق مانند اشغال سفارت آمریکا در دنیا افتاده است که هیچ کسی در ذهنش نیست.»

با توجه به اینکه گذر زمان و عبور از دالان تاریخ و نگاه کردن به هر واقعه از زاویه نتایجی که در بر گرفته و تأثیراتی که بر زندگی و وضعیت بعدی ما دارد، فرصتی برای ارزیابی عملکردها و در صورت نیاز تجدیدنظر در دیدگاه‌ها را می‌دهد. البته همه اینها متضمن آن است که در ابتدا وضعیت را در چارچوب شرایط آن روزها بسنجیم.

▼ روز واقعه و وضعیت ایران

«در ۱۳ آبان ۱۳۵۸، من [اکبر هاشمی‌رفسنجانی] و آیت‌الله خامنه‌ای در مکه بودیم، که خبر تصرف سفارت آمریکا را شب‌هنگام در پشت بام محل اقامت‌مان، هنگامی که آماده خواب می‌شدیم، از رادیو شنیدیم؛ تعجب کردیم، زیرا انتظار چنین حادثه‌ای را نداشتیم. سیاست‌مان هم این نبود. حتی اوایل پیروزی انقلاب که گروه‌های سیاسی، شعارهای خیلی تندی علیه آمریکا می‌دادند، مسئولان کمک کردند که آمریکایی‌هایی که در ایران بودند، بدون آسیبی به کشورشان بازگردند و خیلی از آنها اموال‌شان را هم بردند. یک بار هم که [در تاریخ ۲۵ بهمن ۱۳۵۷]، گروهی مسلح به سفارت آمریکا حمله کردند و آنجا را به اشغال درآوردند، از طرف دولت موقت، نماینده‌ای [ابراهیم یزدی]، رفت و مسأله را حل و فصل کرد. بنابراین واضح بود که نه شورای انقلاب و نه دولت موقت تمایلی به چنین اقداماتی نداشتند. تحلیل‌مان این بود که با توجه به مورد مشابه قبلی، این مسأله نیز به سرعت حل و فصل خواهد شد. البته این نظر چیزی از نگرانی‌های ما کم نکرد، زیرا با توجه به شناختی که از اوضاع و احوال کشور داشتیم، می‌دانستیم که پیامدهای حادثه چندان هم قابل پیش‌بینی نیست. روزهای بعد، روزهای انتظار و نگرانی بود، تا اینکه به تهران آمدم و در جریان جزئیات قرار گرفتم و مشخص شد که گروهی از دانشجویان معترض بدون اطلاع و هماهنگی با مسئولان به سفارت حمله کرده‌اند و آن را به اشغال خود درآورده‌اند. اکنون

یکی از ایراداتی که به برخی تحلیل‌های انتقادی می‌توان گرفت این است که برخی منتقدان به نوعی رفتار می‌کنند که از ابتدا مشخص بوده که این تصمیم اشتباه است و به شکل دانای کل خود را با اطلاعات امروزی و دیدن آینده این تصمیم به آن روزها برمی‌گردانند و منتقد عملکردهای می‌شوند

سمیه متقی

دبیر گروه سیاست

«ساعت ۱۰ و ۳۰ دقیقه صبح دیروز (۱۳ آبان ۱۳۵۸) گروهی از دانشجویان که خود را پیرو خط امام معرفی کردند، سفارت آمریکا را در تهران اشغال کردند. دانشجویان مزبور برای تصرف سفارت با مقاومت چندانی مواجه نشدند، فقط از طرف محافظین سفارت چند گاز اشک‌آور مورد استفاده قرار گرفت. این دانشجویان همگی بازوبند مخصوص داشتند و یک عکس از امام نیز بر سینه‌شان بود. این گروه به نحو سازمان‌یافته‌ای سفارت را تصرف کردند و هیچ‌گونه بر خوردی به وجود نیامد. دانشجویان بلافاصله کمیته‌های بررسی اسناد، عملیات، خدمات و اطلاعات تشکیل دادند و کار بررسی را شروع نمودند... دانشجویان اشغال‌کننده سفارت خواستار بازگرداندن شاه که در حال حاضر تحت معالجه پزشکی است، به ایران هستند.» این مطلب بخشی از گزارش روزنامه جمهوری اسلامی درباره اشغال سفارت آمریکا است که به تاریخ ۱۴ آبان ۱۳۵۸ منتشر شد؛ رخدادی که بعد از گذشت ۴۶ سال همچنان از جمله بحث‌های تاریخی است که گفته می‌شود بر سرنوشت سیاست خارجی ایران در همه سال‌های پس از پیروزی انقلاب اثر گذاشته است؛ البته که در بزرگه‌های مختلف با توجه به مشکلاتی که در پی رفتارهای بعدی دولت‌های آمریکا اتفاق افتاد، بی‌اعتمادی به این کشور از سوی مردم هم مورد حمایت قرار گرفت. اما مسأله این است که به شکل عجیبی با گذشت چند دهه هنوز هم هرگونه ابراز نظر و موضع‌گیری نسبت به آن اگر همسو با همان نگاه روزهای آغازین این اتفاق و تصمیم دانشجویان خط امام نباشد، با واکنش‌های تند و حتی تخطئه‌کننده به‌ویژه از سوی بخشی از اصولگرایان روبه‌رو می‌شود. وضعیتی که به خودی خود به دنبال ایجاد ماریج سکویتی بعد از قریب به ۵ دهه نسبت به آن اتفاق است. چندی پیش در میزگردی با حضور ابراهیم اصغرزاده از دانشجویان پیرو خط امام، فرخ نگهدار، از رهبران جنبش فدائیان خلق